

# Slovinsko

Jeden den ve Slovinsku jsme se rozhodli, že půjdeme na výlet do hor. Vyjeli jsme lanovkou a mamka řekla, že to bude trvat 30 km. V půlce nám došla voda. Já jsem našel na mapě zkratku, tak jsme tam šli.

Nastala chyba.... zkratka byla zvláštní... byl to les. A mezi stromy jsme něco zahlédli, tak jsme raději zkratku opustili. A asi o 10 km dál po cestě byla restaurace, tam jsme nakoupili vodu. A pokračovali jsme dál. Na hotel jsme se vrátili pozdě večer, byla už tma. Když jsme potom koukali na zprávy, zjistili jsme, že ve Slovinských horách, poblíž Vogelů, KDE JSME SE POHYBOVALI I MY, se pohyboval MĚDĚD.

TOMÁŠ BARTOŠ (ten co vám dal ochutnat chleba)

detektivka

**Okomentoval(a): [A1]:** „km“ funguje lépe při měření. Do uměleckého textu se víc hodí napsat to slovy. Když něco „trvá“, očekávala bych časový úsek, nikoli délku. Co třeba „výlet bude dlouhý 30 kilometrů“?

**Okomentoval(a): [A2]:** Ideální místo pro vytvoření většího napětí – toto je trochu suché konstatování, které by se dalo zdramatizovat.

**Okomentoval(a): [A3]:** Neboj se používat i další synonyma ke sloesům být, mít, jít atd., aby byl příběh čtivější. Např. „tak jsme se tam vydali“ nebo „tak jsme směle vyrazili“.

**Okomentoval(a): [A4]:** Tři tečky nedoporučuji nadužívat, pak ztrácí kouzlo, které mohou mít jen v malém množství. ☺ Taky věřím, že by se Ti podařilo větu/věty ještě lépe vypointovat, protože na to jdeš dobře, vtipně.

**Okomentoval(a): [A5]:** kilometrů

**Okomentoval(a): [A6]:** Aby byl text ucelenější a méně rozsekaný, doporučila bych např. zde „ve které“ – spojíš tak hladčeji restauraci s nakoupením vody.

**Okomentoval(a): [A7]:** Všimni si, že už potřetí začínáš spojkou „a“. Zkus to bez nich, jestli to nebude lepší.

**Okomentoval(a): [A8]:** Oceňuji grafické zvýraznění pointy.

**Okomentoval(a): [A9]:** Najdeš v tomhle řádku chybu? (nápověda: přivlastňování vlastním jménům)

**Okomentoval(a): [A10]:** příliš mnoho háčků ;)

**Okomentoval(a): [A11]:** Milý Tome, děkuji za zajímavý příběh. Věřím, že je opravdový. Neřekla bych o něm po přečtení, že je to detektivka. Ta by musela být i rozsahem delší, aby měl čtenář více prostoru pro vlastní přemýšlení. Možná by ale fungovalo, kdybys dal větší důraz na to, že vám po zbytek dne opravdu vrtalo hlavou, co jste to mohli mezi stromy vidět.

Je skvělé, že nemáš chyby v psaní čárek v souvětí, což často není jednoduchá záležitost. Neboj se používat při psaní vlastních textů bohatší slovní zásobu, čtenář to ocení. Jsem přesvědčená, že by se tato Tvá příhoda dala využít jako námět pro trochu delší a ještě napínavější příběh. Můžeš to pro zajímavost zkusit, klidně jen tak v hlavě – jak by se dalo vyprávění ještě rozšířit a oživit? Nezapomeň, není nikde psáno, že musí být zcela pravdivé. ☺ Chleba jsem bohužel neochutnala, ale věřím, že je to delikatesa. Anička